Pojď se toulat oblohou - Martinová, Věra

JÁ SE PTÁM, CO Z TÉ LÁSKY MÁM,
PODOBÁ SE KRÁM, CITY CHUTNOU,
MÁME Z NÍ JEN ČÁST, Z MILOVÁNÍ PAST, POVINNOU A NUDNOU.

DEN CO DEN, BEZ VÁŽNĚJŠÍCH ZMĚN,
AŽ NA TĚCH PÁR SCÉN, PRO ZAHŘÁTÍ,
BYL JSI NEVŠEDNÍ, BYL JSI CÍRUDNÝ, UŽ TO NEPLATÍ.

R.: TAK POJĎ SE TOULAT OBLOHOU,
KAM TI BEZ KŘÍDEL NEMOHOU,
A VŮBEC NÁHLE DĚLAT VĚCI BLÁZNIVÝ,
SNAD TO TU LÁSKU OŽIVÍ.

TAK SE SMĚJ, TAK SE KE MĚ MĚJ,
A NEBO BUĎ I ZLEJ, HLAVNĚ JINEJ,
ZAS JDEŠ BEZ KVĚTIN, JSEM ZAS JENOM STÍN, OBEHRANEJ DĚJ.

R.: TAK POJĎ SE TOULAT OBLOHOU,
KAM TI BEZ KŘÍDEL NEMOHOU,
A VŮBEC NÁHLE DĚLAT VĚCI BLÁZNIVÝ,
SNAD TO TU LÁSKU OŽIVÍ.

TAK POJĎ SE TOULAT PO MRACÍCH,
TAM PRÝ SE KOUZLO NAVRACÍ,
ZE ZIMY LÁSKY BUDE NÁHLE PŘEDJAŘÍ,
SNAD SE TO JEŠTĚ PODAŘÍ.